

Başbakan Erdoğan “ılgın proje”sini açıkladı: kanal İstanbul...

İstanbul’un batısında Karadeniz’den Marmara’ya gemilerin geçebileceğı bir kanal açılacak...

Başka bir deyişle minyatür bir Boğaziçi yapılacak...

Bu proje ne kadar “ılgın”, öncelikle bunun üzerinde duralım...

“ılgın” adı nereden geliyor?

Normal olarak projeler çılgın olarak değil, büyük olarak nitelendirilirler.

Örneğın “İstanbul’un çehresini değıştirecek büyük proje” denilir...

Projeye “ılgın” demek de nereden çıktı, diye sorarsanız, mantıklı bir cevap bulamazsınız.

Önceden beri belirttiğim gibi, AKP kurmayları, CHP’ninkilere göre daha akıllı ve modern yöntemlerle çalışan insanlar...

Bizim gibi ülkelerde parlamenter demokrasi, belirli bir gün ve saatte insanların oylarını sizin için sandığa atmasıdır. Daha sonra farklı düşünebilirler ve bu da önemli değildir.

İmajın pazarlanması önemlidir.

İmajda mantık aranmaz.

İmaj insanı ajite eder, bir deyimle uçurur, düşünemez duruma, ne söylenirse kabul edecek duruma getirir.

Turgut Özakman'ın çok satan “Şu ılgın Türkler” kitabını hatırlarsınız.

ılgın belirlemesi buradan alınmadır.

Türk bu, yapar!

Çılgınlık gibi gelir, ama yapar!

“Kurtuluş Savaşı” da çılgınlık gibiydi, ama yapıldı.

Bu ılgın proje de yapılacaktır...

Seçimden hemen önce ortaya çıkarılan bu tür bir projenin yapılabilirliğı, ek olarak yapılırca da ne işe yarayacağı uzmanların değerlendirebileceğı bir konudur.

İlk değerlendirmeler, bu tür bir projenin İstanbul'un nüfusunu 25-30 milyona çıkaracağı, kentin iyice yaşanmaz duruma geleceğı yönündedir.

Bir başka uzman, İstanbul'un deprem bölgesinde bulunduğunu, böyle bir proje yerine kentteki çürük evlerin sağlamlaştırılması gerektiğini belirtiyor.

Bir başkası ise, Başbakan'ın "Boğaz trafiği azalacak" sözüne cevap veriyor:

"Boğaz'dan en çok petrol tankerleri geçiyor. Eğer petrol boru hattıyla taşınıyor olsaydı, böyle bir trafik zaten olmazdı."

Burada yıllardan beri bilinen numara ile karşılaşıyoruz:

Sorunu yaratırsınız ve o sorunu çözecek önlemler yerine, o sorunun doğurduğu yeni sorunlarla uğraşırsınız.

Sorunun yarattığı sorunlarla uğraşmak istemeyenler için de, "bakın, bunlar çözüme karşı çıkıyorlar" dersiniz.

Bu tutumun en bilinen örneği, Başbakan Erdoğan'ın da diline doladığı Birinci Boğaz Köprüsü konusudur.

1960'lı yılların ikinci yarısında, Demirel iktidarı döneminde, bütün sosyalistler İstanbul'da yapılacak ilk Boğaz Köprüsü'ne karşı çıkmışlardı.

Sonraki yıllarda sola şu veya bu nedenle karşı olan herkes de bu karşı çıkışı diline dolayıp, "bakın, bu kadar faydası olan köprüye bile karşı çıkmışlardı" demişti.

Sosyalistler, o dönemde, boğaz köprüsüne neden karşı çıkmışlardı, bunu belirten yoktur.

İki nedenle karşı çıkmışlardı:

O yıllarda, özellikle de Kürdistan'da çok sayıda köyün yolu, suyu ve elektriğı yoktu.

Köprüye harcanacak parayla hemen her köye yol, su ve elektrik götürülebilirdi.

Köprüye karşı çıkarken, bu paranın başka yere harcanmasını istemişlerdi.

İkinci neden de önemlidir:

İnsan ve eşya taşımacılığının karayolundan demiryoluna kaydırılmasını istemişlerdi.

Ulaşım ve taşıma esas olarak karayolundan sağlandığı sürece, tek köprü yetmeyecek, sürekli yeni köprülere ihtiyaç duyulacaktı.

Gelişme de aynen bu yönde olmuş, her yeni köprünün ardından başka bir köprüye gerek duyulmuştur.

Ulaşım ve taşıma esas olarak karayoluyla yapıldığı sürece İstanbul trafiğinin ferahlatılması mümkün değildir.

İster birkaç köprü daha yapın, isterseniz ikinci Boğaziğı'ni açın, her yeni önlem İstanbul ve çevresindeki trafik sıkışıklığını artıracaktır.

1960'lı yıllarda sosyalistler bu iki nedenle köprüye karşı çıkmışlardı.

Zaman onların haksız değil, haklı olduğunu gösterdi.

Yeniden çılgın projeye dönelim...

Başbakan Erdoğan “çılgın proje” yapmak istiyorsa, öncelikle Ankara-İstanbul arasında yapılması yıllardan beri planlanan, bir ara yapılmaya da başlanılan ama sonuçlandırılmayan demiryolu projesini hayata geçirebilir.

Türkiye gibi büyük bir ekonomiye sahip olan ve lider olduğu söylenilen bir ülkede, başkent ile en büyük kent arasında tren seferleri hala Eskişehir üzerinden yapılıyor.

Çılgın projelere meraklı Başbakan, bir çılgınlık yapıp, Ankara-İstanbul arasında birkaç yüz kilometrelik hızlı tren hattı inşaatına girişemiyor.

1990'lı yıllarda Turgut Özal, “demiryolu komünist işidir” demişti.

Almanya'dan Fransa'ya, İsviçre'den Hollanda'ya kadar birçok Avrupa ülkesinde insan ve eşya taşımacılığında esas olan demiryoludur.

Üstelik saatte 300 kilometre hızla giden trenlerle uzun mesafelerde demiryolu, karayoluna göre hem daha çabuk hem de daha güvenli duruma gelmiştir.

Bu ülkelerde hızlı tren, uçakla yarışır duruma gelmiş, bu nedenle de birkaç yüz kilometre uzaklıktaki havaalanlarına uçuşlar eskisine göre azalmıştır.

Bir yerden başka bir yere uçakla gittiğinizde harcanan zaman sadece uçak havadayken geçen zaman değildir.

Havaalanına erken gideceksiniz, bagajı vereceksiniz, güvenlik kontrolünden geçeceksiniz, uacaksınız ve indiğiniz yerde de kent dışında olan havaalanından kente geleceksiniz.

Bir kent merkezinden başka bir kent merkezine giden trende ise bu sorunları yaşamazsınız.

İstanbul için iki “ılgın proje” söz konusu olabilir:

Birincisi: Ülkenin bu en önemli kentinin evre bağlantısının hızlı trenlerle sağlanması...

İkincisi: günün birinde büyük bir deprem yaşayacağı ve bu durumda da çok sayıda insanın öleceği bilinen bu kentteki çok sayıda çürük yapının sağlam duruma getirilmesi...

Bu projeler İstanbul’u İstanbul yapar...

Başka her türlü proje bu kentin sorunlarını çözmez, tersine büyüterek geleceğe atar...

Biraz bekleyelim bakalım, Erdoğan’ın “ılgın projesi”nin altından daha neler çıkacak...